

SMĚRNICE ČBK

Úvodní slovo

II. vatikánský koncil uložil přizpůsobit starobylý obřad zasvěcení panen, který je „počítán mezi nejvzácnější poklady římské liturgie“. Nový obřad byl Dekretem Kongregace pro bohoslužbu a svátosti vyhlášen 31.5.1970 a stal se novým impulsem pro ženy, které toužily zasvětit se Bohu a následovat Ježíše Krista uprostřed sester a bratří žijících ve světě.

I v našich církevních provinciích Pán probouzí povolání k tomuto způsobu zasvěceného života. Vítáme tuto skutečnost jako radost a obohacení pro celou církev, vždyť – jak říká svatý Cyprián – „s počtem panen roste radost jejich matky (církvě)“.

Protože diecézním biskupům přísluší stanovit, z jakých důvodů a jakým způsobem mají ženy žijící ve světě přijmout závazky k životu v trvalém panenství, předkládají čeští a moravští biskupové jednotné směrnice pro přijímání a přípravu kandidátek zasvěcení.

Kéž poslouží k tomu, aby se ty, které Pán volá, mohly dobře připravit na své zasvěcení a život ve svědectví svému Snoubenci – Kristu a službě bližním.

V Praze dne 31. května 2004 v den svátku Navštívení Panny Marie

Mons. Jan Graubner

arcibiskup olomoucký

předseda Česká biskupská konference

NORME DELLA CONFERENZA EPISCOPALE CECA

Introduzione

Il Concilio Vaticano II ha dato l'impulso al ripristino dell'antico rito di consacrazione delle vergini, che appartiene ai tesori più preziosi della liturgia romana. Il nuovo rito, promulgato dal Decreto della Congregazione per il culto divino e i sacramenti il 31-05-1970, è diventato un invito per molte donne che desiderano di consacrarsi a Dio e di seguire Gesù Cristo tra i fratelli e le sorelle viventi nel mondo.

Anche nelle nostre province ecclesiastiche il Signore fa nascere delle vocazioni per questo modo di vita consacrata. Accettiamo con piacere questo fatto considerandolo come letizia e arricchimento per tutta la Chiesa, poiché – come dice San Cipriano – “se cresce il numero delle vergini, cresce la gioia della loro madre (Chiesa)”.

Poiché è il compito dei vescovi diocesani di stabilire le ragioni e il modo per cui le donne viventi nel mondo debbano assumere gli obblighi della vita nella perpetua verginità, i vescovi di Boemia e di Moravia presentano questa direttiva generale che regola l'ammissione e la preparazione delle aspiranti alla consacrazione.

Desideriamo che queste direttive aiutino le donne chiamate dal Signore di prepararsi bene alla loro consacrazione e alla vita di testimonianza al loro Promesso Sposo – Cristo – e del servizio al prossimo.

Praga, il 31 maggio 2004, la festa della Visitazione della Vergine

Mons. Jan Graubner,

arcivescovo di Olomouc,

Preside della Conferenza episcopale ceca

PREAMBULE

Již v prvních staletích existovaly v církevních obcích panny, které chtěly z lásky k Bohu zasvětit své panenství Kristu ve službě církve. K životu v panenství byly přijímány biskupem, který je při zvláštním obřadu veřejně zasvěcoval Bohu. Na zasvěcené panny (*ordo virginum*, zkratka OV) bylo pohlíženo jako na zvláštní stav v církvi, stejně jako na askety, vdovy, poustevnice a poustevníky.

Postupem času se panny začaly sdružovat ve společenství. Se vznikem řeholního způsobu života počet panen žijících ve světských podmínkách klesal, nikdy však nezakl.

Povolání k tomuto způsobu zasvěceného života se znovu stalo aktuálním na počátku 20. století. Po opakovaných žádostech a prozkoumání celé věci bylo na II. vatikánském koncilu uloženo starobylý obřad zasvěcení panen upravit (viz *Sacrosanctum Concilium*, čl. 80). Nový obřad byl vyhlášen Dekretem Kongregace pro bohoslužbu a svátosti z 31. května 1970 a umožnil přijmout zasvěcení ženám žijícím ve světě.

Stav zasvěcených panen je zakotven v Kodexu církevního práva – kán. 604, který jej charakterizuje jako „stav panen, které vyjádřily posvátné předsevzetí důsledněji následovat Krista a byly od diecézního biskupa podle schváleného liturgického obřadu zasvěceny Bohu, mysticky se zasnoubily Kristu, Božímu Synu, a oddaly se službě církve.“ O zasvěcených pannách se zmiňuje také Katechismus katolické církve, a to v člancích 922–924.

PREAMBOLO

Fin dai primi secoli alcune vergini viventi nelle comunità della Chiesa, suscitate dall'amore di Dio, hanno voluto consacrare la loro verginità a Cristo, servendo così la Chiesa. Alla vita della verginità sono state introdotte dal vescovo tramite una cerimonia particolare del rito pubblico della consacrazione a Dio. Le vergini consacrate (*Ordo virginum*, abbreviazione OV) hanno formato un particolare stato di vita all'interno della Chiesa, accanto agli asceti, alle vedove, agli eremiti e alle eremite.

Progressivamente le vergini cominciavano ad associarsi in diverse comunità. Con lo sviluppo delle varie forme della vita religiosa il numero delle vergini, che vivevano nelle condizioni secolari, diminuì, tuttavia l'*ordo virginum* ha sempre continuato ad esistere.

La vocazione per questo modo di vita consacrata divenne attuale all'inizio del secolo XX°. Durante il Concilio Vaticano II°, in seguito alle richieste ripetute, tutto questo argomento è stato esaminato e alla fine è stato stabilito di rielaborare il rito antico di consacrazione delle Vergini (cfr. *Sacrosanctum Concilium*, n° 80). Il rito nuovo, con il quale di nuovo è resa possibile la consacrazione delle donne viventi nel mondo, fu promulgato dal Decreto della Congregazione per il culto divino e i sacramenti il 31 maggio 1970.

Lo stato delle vergini consacrate è riflettuto dal Codice di diritto canonico – il can. 604 lo caratterizza come “l'ordine delle vergini le quali, emettendo il santo proposito di seguire Cristo più da vicino, dal Vescovo diocesano sono consacrate a Dio secondo il rito liturgico approvato e, unite in mistiche nozze a Cristo Figlio di Dio, si dedicano al servizio della Chiesa.” Anche il Catechismo della Chiesa cattolica menziona le vergini consacrate negli'articoli 922 – 924.

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

Čl. 1. Články této směrnice se vztahují na zasvěcené panny ve světě (kán. 604 CIC) a jsou závazné pro české a moravské diecéze. Nabývají účinnosti dnem zveřejnění na dobu neurčitou.

CÍL A SPIRITUALITA ZASVĚCENÍ

Čl. 2. „Ordo virginum“ neboli stav panen je způsob zasvěceného života, který je charakterizován snahou o důsledné následování Krista mystickým zasnoubením se Jemu, Božímu Synu, a oddáním se službě církve.

Čl. 3. Panna se zasvěcuje Bohu k životu v dokonalé čistotě a následování Krista podle schváleného liturgického obřadu. Tímto zasvěcením vydává zvláštní svědectví tajemství církve, panenské nevěsty a matky, neboť jejím povoláním je žít a reprezentovat tajemství zasnoubení církve a její podivuhodnou plodnost.¹ Toto svědectví uskutečňuje, když je sama účinným obrazem církve – nevěsty.

Čl. 4. Kromě posvátného závazku čistoty zasvěcená panna příkladně dodržuje povinnosti svého stavu, připodobňující se tak Kristu, který byl bohatý, a přesto se pro nás stal chudým a byl poslušný až k smrti kříže (srov. Flp 2,7-8). Tuto ochotu následovat Krista chudého a poslušného vyjadřuje střídmostí života a poslušností církvi a jejím představeným jako zástupcům Boha.

DISPOSIZIONI FONDAMENTALI

Art. 1. I paragrafi della presente direttiva riguardano le vergini consacrate viventi nel mondo (il can. 604 CIC) e sono obbligatori per le diocesi di Boemia e Moravia. Essi entrano in vigore al giorno della loro pubblicazione a un tempo indeterminato.

L'OBBIETTIVO E LA SPIRITUALITÀ DELLA CONSACRAZIONE

Art. 2. *Ordo virginum*, ossia lo stato delle vergini, è un modo di vita consacrata che è caratterizzato dall'impegno di seguire fedelmente il Cristo mediante le nozze mistiche con Lui, il Figlio di Dio, e tramite la dedizione al servizio della Chiesa.

Art. 3. Una vergine si consacra a Dio per la vita nella perfetta castità e nell'imitazione di Cristo con un rito liturgico approvato. Con questa consacrazione lei rende una testimonianza particolare del mistero della Chiesa, sposa vergine e madre, poiché la sua vocazione consiste nel vivere e nel rappresentare il mistero della Chiesa come Sposa e di testimoniare la sua meravigliosa fecondità.¹ Questa testimonianza è efficace, se la stessa vergine è un'immagine efficace della Chiesa-Sposa.

Art. 4. Accanto al sacro vincolo di castità, la vergine consacrata assume in modo esemplare anche l'osservanza dei doveri del suo stato di vita, imitando Cristo, che pur essendo ricco, è diventato povero per noi, essendo obbediente fino alla morte, e alla morte di croce (cfr. Fil 2,7-8). Questa disposizione di seguire Cristo povero e obbediente, la vergine l'esprime con la sobrietà della sua vita e coll'obbedienza alla Chiesa e ai suoi superiori.

¹ Cfr. OCV, Decretum, 5.

Čl. 5. Podle ustanovení Pána je papež, nástupce Petřův, hlavou sboru biskupů, zástupcem Krista a pastýřem celé církve. Zsvěcená panna ho s pevnou vírou a s hlubokou láskou miluje jako Otce, naslouchá mu jako Mistru a následuje ho jako svého Pastýře.²

Čl. 6. Biskup je z božského ustanovení, skrze Ducha Svatého, který mu byl dán, nástupcem apoštolů, pastýřem církve, učitelem víry, knězem posvátné bohoslužby a služebníkem řízení církve.³ Zsvěcená panna jej vždy s pokorou a poddajností následuje a svému diecéznímu biskupovi, který je jejím představeným, naslouchá s úctou, jakožto zástupci Boha.

Čl. 7. Zsvěcené panny jsou povolány ke službě v církvi. Slouží své diecézi i celé církvi zvláště modlitbou, spolupracují na zvěstování evangelia a ve službě potřebným podle svých charismat, věku, poměrů, profese i spirituality, která je jim vlastní. Podle přání biskupa a potřeb diecéze mohou přijmout zaměstnání v církvi nebo zůstat ve svém civilním povolání.

Čl. 8. Zsvěcená panna také respektuje biskupem pověřeného zástupce, „biskupského delegáta“, a váží si pastýřské služby kněze „spirituála“, který je určen biskupem, aby zsvěcené panny provázel a povzbuzoval na cestě zrání jejich povolání k dokonalosti života v Kristu.

Čl. 9. Stav zsvěcených panen patří k životu a svatosti církve. Do tohoto stavu

Art. 5. La vergine consacrata ama il papa, stabilito dal Signore come Successore di Pietro, il Capo del collegio dei vescovi, il Vicario di Cristo e il Pastore di tutta la Chiesa, con una fede ferma e con un amore profondo come Padre, ascoltandolo come Maestro e seguendolo come suo Pastore.²

Art. 6. Per l'istituzione divina, mediante lo Spirito Santo che gli è stato dato, il vescovo è successore degli apostoli, maestro della fede, sacerdote dell'ufficio divino e servitore della gestione della Chiesa.³ La vergine consacrata lo segue sempre con docilità e umiltà, ascoltando il proprio vescovo diocesano, che è il suo superiore, con rispetto come il vicario di Dio.

Art. 7. Le vergini consacrate sono chiamate a servire nella Chiesa. Servono la loro diocesi e tutta la Chiesa anzitutto con la preghiera, collaborano all'annuncio del Vangelo e assistono i bisognosi secondo i propri carismi, età, condizioni, professione e spiritualità corrispondente alla loro indole. Su richiesta del vescovo e secondo i bisogni della diocesi le vergini consacrate possono accogliere un impiego nella Chiesa, oppure continuano a svolgere la loro professione civile.

Art. 8. La vergine consacrata rispetta anche il rappresentante incaricato dal vescovo, cioè “il delegato vescovile”, apprezzando il servizio pastorale di questo sacerdote che come “direttore spirituale” è incaricato dal vescovo di accompagnare e d'incoraggiare le vergini consacrate nella vita di maturazione della loro vocazione sulla via verso la perfezione di vita in Cristo.

Art. 9. Lo stato delle vergini consacrate appartiene alla vita e alla santità della

² Cfr. CIC, cann. 330, 331, 590.

³ Cfr. CIC, can. 375.

povolává Bůh některé křesťanky, aby podle svého vlastního charismatu ve svobodě a odpovědnosti spolu s diecézním biskupem rozlišily nejužitečnější prostředky pro podporu cesty věrnosti Pánu a zvolily si nejúčinnější způsob, ve kterém by nejlépe vyjádřily vlastní zasvěcení se Bohu a bližním.⁴

Čl. 10. Zasvěcené panně, i když žije podle sebou zvolené spirituality, se naléhavě doporučuje, aby jako nedílnou povinnost svého stavu přijala slavení svátostí, modlitbu breviáře, meditaci, lectio divina, zpytování svědomí, adoraci, duchovní vedení, exercicie a výrazy úcty k Panně Marii, jako např. růženec.

Čl. 11. Zasvěcená panna uskutečňuje svůj posvátný závazek tak, že se podle vlastního charismatu podílí na iniciativách evangelizace církve v prostředí, v němž žije a pracuje. Modlitbou a pokáním se upevňuje její svědectví života, radost a láska dodávají její apoštolské službě účinnosti a vytrvalosti k tomu, aby mohla svět prodchnout duchem evangelia.

Čl. 12. Zasvěcené panny mohou podle kán. 604 § 2 CIC vytvářet společenství, aby věrněji zachovávaly svá předsevzetí a navzájem se podporovaly ve službě církvi, odpovídající jejich stavu. Tato sdružení, pokud jsou ustanovena, se řídí vlastními stanovami podle ustanovení CIC.

Chiesa. Alcune cristiane sono chiamate ad accogliere da Dio questo stato di vita, perché secondo il proprio carisma e nella libertà e responsabilità discernano insieme con il vescovo diocesano i mezzi più utili per la crescita della vita di fedeltà al Signore e per scegliere il modo più efficace per la manifestazione più perfetta della loro consacrazione al Signore e al prossimo.⁴

Art. 10. Nonostante la vergine consacrata viva in conformità alla spiritualità che lei stessa si sia scelta, le è raccomandato vivamente di accettare come dovere intrinseco del suo stato di vita la celebrazione dei sacramenti, la liturgia delle ore, la meditazione, la *lectio divina*, l'esame di coscienza, l'adorazione, la direzione spirituale, gli esercizi spirituali e le espressioni di devozione alla Vergine, come per esempio il rosario.

Art. 11. La vergine consacrata realizza il suo sacro impegno mediante una partecipazione alle iniziative di evangelizzazione della Chiesa nell'ambiente in cui vive e lavora, sempre però in conformità al proprio carisma. Con la preghiera e la penitenza lei conferma la sua testimonianza di vita; la sua gioia e l'amore aumentano l'efficacia del suo servizio apostolico e della sua perseveranza, perché lei possa animare il mondo con lo spirito evangelico.

Art. 12. Secondo can. 604 § 2 di CIC le vergini consacrate possono associarsi nelle varie comunità per osservare più fedelmente i loro propositi e per sostenersi nel servizio della Chiesa che corrisponde al loro stato di vita. Se queste associazioni sono istituite, si regolano dai propri statuti secondo le disposizioni di CIC.

⁴ Si veda CIC, can. 574, VC 93, EV 15, 714-715; MARTINI C. M., *Cammini esigenti di santità*, p. 499.

POVOLÁNÍ A FORMACE K ZASVĚCENÍ

Čl. 13. Právo přijímat uchazečky do formace k zasvěcení přísluší diecéznímu biskupovi, který s pozornou pečlivostí zváží věk žadatelky, zdravotní stav, vhodnost povahy a vlastnosti svědčící o dostatečné vyzrálosti pro zasvěcený život.

Čl. 14. Diecézní biskup, pokud to uzná za prospěšné, může dekretem jmenovat kněze, tzv. biskupského delegáta pro zasvěcené panny, aby mu pomáhal při jeho péči o zasvěcené panny i kandidátky zasvěcených panen. Biskupský delegát je jmenován na dobu sedmi let, přičemž jmenování je možné znovu opakovat. U kolem biskupského delegáta je zastupovat biskupa a pomáhat mu při rozlišování povolání žadatelek a utváření náplně jejich obecné i osobní formace.

Čl. 15. Pro duchovní vedení biskup dekretem ustanoví spirituála zasvěcených panen, který může vést exercicie pro zasvěcené panny, podle potřeby jim poskytuje individuální duchovní pomoc, může přijmout roli zpovědníka a je informován o spiritualitě a duchovním zázemí každé jednotlivé panny.

Čl. 16. Na formaci kandidátky se podílí také některá z již zasvěcených panen. Pro tento úkol určí biskup po dohodě s biskupským delegátem zasvěcenou pannu, která vyniká pevnou vírou, zbožností, moudrostí, obezřetností a lidskými ctnostmi. Ustanovení k této službě obdrží pověřená panna písemně.

VOCAZIONE E FORMAZIONE PER LA CONSACRAZIONE

Art. 13. Il diritto di accettare le aspiranti alla formazione per la consacrazione spetta al vescovo diocesano, il quale con un'attenta accuratezza valuterà, se l'età dell'aspirante, il suo stato di salute, il tipo del suo carattere e le sue capacità affermino la sua sufficiente maturità per la vita consacrata.

Art. 14. Se il vescovo diocesano lo considera opportuno, egli con un decreto può nominare un sacerdote come "delegato per le vergini consacrate" con il compito di aiutarlo nell'ambito della cura delle vergini consacrate e delle aspiranti all'entrata nell'*ordo virginum*. Il delegato vescovile è nominato al periodo di sette anni; il vescovo può nominarlo anche ripetutamente. Il compito del delegato vescovile consiste nell'aiutare il vescovo, per quanto riguarda il discernimento delle vocazioni delle aspiranti e la stesura del contenuto della loro formazione generale e personale.

Art. 15. Tramite un decreto il vescovo nomina il direttore spirituale delle vergini consacrate, il cui compito consiste nella loro direzione spirituale. Questo direttore spirituale può predicare gli esercizi spirituali per le vergini consacrate, secondo le necessità offre loro un aiuto spirituale individuale, può diventare il loro confessore e si informa della spiritualità e sulla situazione spirituale di ogni singola vergine consacrata.

Art. 16. Alla formazione dell'aspirante partecipa anche una delle vergini consacrate. Il vescovo, dopo aver consultato il delegato vescovile, nomina per questo compito una vergine consacrata che si distingue per la ferma fede, la devozione, la sapienza, la prudenza e le virtù umane. L'incarico per questo servizio la vergine incaricata lo riceve per scritto.

Čl. 17. Formace k zasvěcení se dělí na přípravu vzdálenou a blízkou. Vzdálená příprava se nazývá „přípravná fáze“, blízká příprava se nazývá „kandidatura“. Celá příprava na zasvěcení trvá nejméně sedm roků, přičemž přípravná fáze trvá dva roky a kandidatura nejméně pět let.

I. Přípravná fáze

Čl. 18. Žadatelka, která splňuje předpoklady uvedené v článku 19, ohlásí písemně prostřednictvím duchovního správce farnosti nebo prostřednictvím duchovního vůdce diecéznímu biskupovi svůj zájem o život v zasvěceném panenství. Po jeho písemném vyrozumění nebo osobním setkání s ním může začít tzv. přípravná fáze, která trvá dva roky.

Čl. 19. Pro přijetí žadatelky do přípravné fáze, kterou se zahajuje formace, je nutné splnění základních předpokladů. Tyto předpoklady dosvědčí duchovní správce ve farnosti trvalého nebo přechodného bydliště žadatelky a další osoby, které žadatelka doporučí nebo které o vydání svědectví požádá biskup. Základními předpoklady se myslí:

1°. Pokřtěná a biřmovaná katolička, žijící v plném společenství církve.

2°. Odpovídající věk (minimálně 23 let, nejvíce však 48 let). V odůvodněných případech může diecézní biskup věk dispenzovat, maximálně však dva roky.

4°. Svobodná, nikdy nebyla provdána a nežila ani způsobem odporujícím slibu panenské čistoty (v integritě s tělesným panenstvím)

4°. Tělesné i duševní zdraví.

5°. Lidská vyzrálost, soudnost, odpovídající charakterové vlastnosti,

Art. 17. La formazione per la consacrazione si struttura in due fasi: preparazione lontana e quella vicina. La preparazione lontana viene chiamata “fase preparatoria”, quella vicina si chiama “candidatura”. Tutta la preparazione per la consacrazione dura almeno sette anni: la fase preparatoria si protrae per due anni e la candidatura almeno per cinque anni.

I. Fase preparatoria

Art. 18. L'aspirante che soddisfa i postulati indicati nell'articolo 19, comunica al vescovo diocesano per scritto la sua intenzione di vivere come vergine consacrata mediante il parroco, oppure tramite il suo direttore spirituale. Dopo la sua risposta scritta oppure dopo un incontro personale con lui lei può iniziare la cosiddetta fase preparatoria che dura due anni.

Art. 19. Perché l'aspirante possa essere ammessa alla fase preparatoria, con la quale inizia la formazione, lei deve soddisfare alcuni requisiti elementari. Questi requisiti devono essere confermati dal parroco del suo domicilio permanente o quello temporaneo, e altre persone raccomandate dall'aspirante o invitate a dare questa testimonianza dal vescovo. Come requisiti elementari si intende:

1°. Cristiana cattolica che fu battezzata e cresmata e che vive nella piena comunione con la Chiesa.

2°. L'età adeguata (almeno 23 anni, ma non più di 48 anni). Nei casi fondati il vescovo può dispensare dal limite d'età, ma non più di due anni.

3°. Donna nubile che non è mai sposata e nemmeno ha vissuto in modo contrario al voto di castità verginale (nell'integrità della verginità fisica).

4°. La salute fisica e men tale.

5°. La maturità umana, la discrezione di giudizio, i tratti di carattere adeguati, la

zodpovědnost a dobrá pověst.

6°: Zájem a snaha o neustálé prohlubování duchovního života.

7°: Kladný vztah k vlastní sexualitě a ke svému ženství, zdravý a vyrovnaný vztah k mužům i pohled na manželství.

8°: Nebrání jí žádná jiná překážka a má nezbytné předpoklady lidské i duchovní.

Čl. 20. Zájemkyně v této přípravné fázi zkoumá své povolání a motivy ke způsobu zasvěceného života v *ordo virginum*. Obsahem přípravy je seznámení se s historií a způsobem života zasvěcených panen, prohloubení duchovního života s důrazem na potřebu vnitřní modlitby a uvedení do Denní modlitby církve. Má rovněž získat základní informace i o jiných formách zasvěceného života a být si vědoma specifika povolání zasvěcených panen.

II. Kandidatura

Čl. 21. Po uplynutí přípravné fáze a při trvání vážného zájmu o život v zasvěceném panenství zájemkyně písemně požádá diecézního biskupa o přijetí do kandidatury.⁵

Čl. 22. Diecézní biskup prozkoumá žádost, přiložené dokumenty i svědectví osob, které žadatelku znají, a vyžádá si absolvování psychologických testů. Poté ji pozve k osobnímu pohovoru.

Čl. 23. Nezbytné podmínky pro to, aby mohla být žadatelka přijata a mohla začít svou kandidaturu pro život zasvěcené panny ve světě, jsou kromě

responsabilità e una buona reputazione.

6°. L'interesse e lo sforzo di approfondire sempre la vita spirituale.

7°. Una relazione positiva con la sua sessualità e femminilità, una relazione sana ed equilibrata con gli uomini e una percezione equilibrata del matrimonio.

8. Nessun altro impedimento, che renda impossibile la sua ammissione, presenza di presupposti umani e spirituali necessari.

Art. 20. In questa fase preparatoria l'aspirante esamina la sua vocazione e le motivazioni che la conducono per il modo di vita consacrata all'interno dell'*ordo virginum*. La preparazione ha il seguente contenuto: conoscere la storia e il modo di vita delle vergini consacrate, approfondire la vita spirituale con l'accento alla necessità della preghiera interiore, e introduzione nella liturgia delle ore della Chiesa. L'aspirante deve inoltre ricevere informazioni elementari su altre forme di vita consacrata e crescere nella consapevolezza della specificità della vocazione delle vergini consacrate.

II. Candidatura

Art. 21. Se alla fine della fase preparatoria l'aspirante manifesta un fermo e serio interesse per la vita nell'*ordo virginum*, presenta al vescovo diocesano la domanda di ammissione alla candidatura.⁵

Art. 22. Il vescovo diocesano esamina la richiesta insieme ai documenti allegati e alle testimonianze delle persone che conoscono l'aspirante, e ordina che l'aspirante si sottoponga agli esami psicologici. Poi il vescovo la invita al colloquio personale.

Art. 23. Perché l'aspirante possa essere ammessa alla candidatura all'interno del suo cammino verso la vita come vergine consacrata, accanto ai requisiti

⁵ Il modulo di richiesta – si veda l'allegato p. 13.

uvedených základních předpokladů v článku 19 tyto:

§ 1. Lidské předpoklady:

1°: Psychická vyváženost (zvl. absence poruch osobnosti), schopnost samostatného života, emoční vyrovnanost, schopnost svobodného rozhodování, otevřenost vůči druhým, schopnost komunikace a spolupráce, schopnost zdravé osobní lásky, citová a sexuální zralost, schopnost žít mezi lidmi v pozitivních vztazích i prožívat život v osamění.

2°: Spořádaný život a dobrá pověst ve společenství věřících.

3°: Ochota k jednoduchému životnímu stylu bez jakékoliv závislosti a schopnost postarat se o sebe bez péče druhé osoby.

§ 2. Duchovní předpoklady:

1°: Snaha o upevnování osobního vztahu s Bohem skrze život vnitřní modlitby.

2°: Chápání zasvěceného panenství jako povolání a daru od Pána a vědomí odpovědnosti za věrnost tomuto povolání po celý život.

3°: Zájem a snaha o neustálé prohlubování duchovního života, zejména ochota k denní modlitbě a k časté účasti na slavení svátostí, ochota k přijetí duchovního doprovázení.

4°: Přijetí věrouky a mravouky katolické církve, snaha o jejich prohlubování.

5°: Snaha o život ve službě církvi a bližním.

Čl. 24. Na základě všech předložených materiálů, výsledků psychologických testů a osobního pohovoru zašle biskup

essenziali, indicati nell'articolo 19, sono necessari ancora questi postulati:

§ 1. Postulati umani:

1°: Equilibrio psichico (soprattutto l'assenza del disturbo di personalità), capacità di una vita indipendente, equilibrio emotivo, capacità di prendere decisioni libere, capacità di apertura verso gli altri, capacità di comunicare e di collaborare, capacità di amore sano e personale, maturità emotiva e sessuale, capacità di relazioni positive nei rapporti interpersonali e allo stesso tempo capacità di affrontare la solitudine.

2°: Vita ordinata e buona reputazione all'interno della comunità dei credenti.

3°: Disponibilità a un modo di vita semplice senza qualsiasi dipendenza e capacità di autosufficienza nella cura di se stessa senza esigenze di qualcun altro.

§ 2. Presupposti spirituali:

1°: Sforzo di approfondire la relazione personale con Dio mediante la vita di preghiera interiore.

2°: Comprensione della verginità consacrata come vocazione e dono da parte del Signore con consapevolezza della responsabilità e della fedeltà a questo dono per tutta la vita.

3°: Interesse e sforzo di continuare ad approfondire la vita spirituale, soprattutto disponibilità di pregare ogni giorno, di partecipare alla celebrazione dei sacramenti e di accettare la direzione spirituale.

4°: Accettare la dottrina di fede e di morale della Chiesa cattolica, con lo sforzo di approfondire questo ambito.

5°: Sforzo di vivere nel servizio della Chiesa e del prossimo.

Art. 24. Sulla base dei documenti presentati, dei risultati degli esami psicologici e del discorso personale, il

do 30 dnů ode dne absolvování osobního pohovoru žadatelce písemné vyrozumění o přijetí nebo nepřijetí mezi kandidátky zasvěceného panství.

Čl. 25. Má-li biskup závažný důvod k jejímu nepřijetí, oznámí to žadatelce už v tomto písemném vyrozumění, bez nutnosti uvádět podrobnější důvody svého rozhodnutí.

Čl. 26. Po písemném kladném vyrozumění biskupa je oficiálně zahájena doba její kandidatury. Délka kandidatury trvá minimálně pět roků, nejvíce však devět let, a to podle individuálního rozhodnutí biskupa po poradě s biskupským delegátem, pokud je jmenován (viz čl. 14).

Čl. 27. Během kandidatury se doporučuje, aby kandidátka složila soukromý slib čistoty (pokud tak neučinila již dříve). Tento slib se řídí kán. 1191–1198 CIC. Případná dispense od tohoto slibu se řídí kán. 1196 CIC.

Čl. 28. Obsah formace v době kandidatury tvoří:

§ 1. Prohlubování znalostí věrouky a mravouky církve; život s Kristem podle víry církve; život z Božího slova, modlitby a rozjímání a podstata a historie panenského stavu.

§ 2. Modlitba jako služba, Denní modlitba církve; život v panství, život v duchu evangelijních rad; otázky prožívání samoty, otázky některých projevů sexuality a jejich zvládnutí; služba v církvi podle osobních darů a možností, pochopení osobního povolání.

§ 3. Prohlubování duchovního života a

vescovo, entro 30 giorni dal giorno di discorso personale, invierà all'aspirante una risposta scritta, nella quale le comunicherà la decisione riguardo alla sua ammissione tra le aspiranti alla verginità consacrata.

Art. 25. Se il vescovo per una grave ragione non può ammettere l'aspirante, glielo comunicherà direttamente in questa lettera, senza che egli sia tenuto a dover comunicare dettagliatamente le ragioni della sua decisione.

Art. 26. Se l'aspirante ottiene il consenso del vescovo, entra nel periodo della candidatura che dura almeno cinque anni, ma non più di nove anni; la durata dipende dalla decisione individuale del vescovo, che ha prima consultato il delegato vescovile, se questo è stato nominato (cfr. art. 14).

Art. 27. Durante il periodo di candidatura è raccomandabile che l'aspirante emetta il voto privato di castità (se non l'ha emesso già prima). Questo voto si emette conforme ai canoni 1191-1198 del CIC. Un'eventuale dispensa da questo voto si concede secondo quanto stabilito dal can. 1196 del CIC.

Art. 28. I contenuti della formazione durante il periodo di candidatura sono seguenti:

§ 1. Approfondimento dello studio di dogmatica e di morale della Chiesa, vita con Cristo in conformità alla fede della Chiesa, vita della Parola di Dio, preghiera e meditazione, e sostanza e storia dello stato di verginità.

§ 2. Preghiera come servizio, liturgia delle ore, vita di verginità, vita nello spirito dei consigli evangelici, questione di come vivere la solitudine, questione di alcune manifestazioni di sessualità e la loro padronanza, servizio nella Chiesa secondo i propri doni e le possibilità, comprensione della propria vocazione personale.

§ 3. Approfondimento della vita

života modlitby se zřetelem na život zasvěcené panny jako obrazu církve a na ctnost panenství; ustálení konkrétní podoby života a služby v církvi; důkladné seznámení s liturgií zasvěcení.

Čl. 29. Nemá-li kandidátka stálého duchovního vůdce, biskup jí doporučí vhodného kněze.

Čl. 30. Doporučuje se, aby zejména poslední rok byl stráven ve větší samotě s vypuštěním přílišných aktivit navenek, aby kandidátka měla větší prostor pro vnitřní dozrání v povolání.

Čl. 31. Biskup může kandidátku kdykoliv propustit z přípravy, jestliže usoudí, že není vhodnou osobou k tomuto způsobu života.

Čl. 32. Také kandidátka může kdykoliv po důkladném zvážení před Pánem kandidaturu opustit, pozná-li, že zasvěcené panenství není jejím povoláním.

III. Zasvěcení

Čl. 33. Po uplynutí předepsané doby formace a splnění všech potřebných požadavků je kandidátka, která písemně požádá a je uznána za vhodnou, připuštěna k obřadu zasvěcení. Nestane-li se tak, je propuštěna z kandidatury.

Čl. 34. O způsobilosti přijmout doživotní zasvěcení rozhodne diecézní biskup na základě testimonií osob zodpovědných za její formaci, tj. biskupského delegáta a panny pověřené formací. Biskup si vyžádá také testimonium duchovního správce farnosti, kde má kandidátka trvalé nebo přechodné bydliště.

spirituale e quella di preghiera riguardo alla vita della vergine consacrata come immagine della Chiesa e alla virtù di verginità, consolidamento del modo concreto di vita e di servizio nella Chiesa, conoscenza profonda di rito della consacrazione.

Art. 29. Se l'aspirante non ha un direttore spirituale costante, il vescovo le raccomanderà un sacerdote opportuno per quest'incarico.

Art. 30. Durante l'ultimo anno è auspicabile che l'aspirante trascorra più tempo in solitudine emettendo eccessive attività esteriori, per aver spazio sufficiente per la maturazione interiore della sua vocazione.

Art. 31. In ogni momento della preparazione l'aspirante può essere dimessa dal vescovo, se egli la ritiene una persona non adatta per questo modo di vita.

Art. 32. Anche l'aspirante, se dopo la riflessione dinanzi al Signore riconosce che la verginità consacrata non è la sua vocazione, può abbandonare la candidatura.

III. Consacrazione

Art. 33. Dopo il tempo prescritto di formazione, in cui ha adempiuto tutti i requisiti necessari, l'aspirante, che presenta la domanda scritta e viene riconosciuta come idonea, è ammessa al rito di consacrazione. Se questo non avviene, lei è dimessa dalla candidatura.

Art. 34. Il vescovo decide riguardo all'idoneità di accettare la consacrazione dell'aspirante per tutta la vita sulla base delle testimonianze delle persone incaricate della sua formazione, cioè del delegato vescovile e della vergine che è stata incaricata della sua formazione. Il vescovo chiede anche la testimonianza del parroco del luogo di domicilio fisso o temporaneo dell'aspirante.

Čl. 35. Biskup své rozhodnutí oznámí kandidátce písemně na základě všech předložených materiálů a osobního pohovoru. Vyrozmění o připuštění nebo nepřipuštění zašle biskup kandidátce do 30 dnů ode dne absolvování osobního pohovoru.

Čl. 36. Biskup vyzve duchovního správce farnosti, případně více farností, k provedení ohlášek při bohoslužbách před udělením zasvěcení. Jen z vážných důvodů může biskup dispenzovat od veřejných ohlášek.

Čl. 37. V případě, že se neobjeví svědectví, které by bránilo udělení zasvěcení, stanoví biskup po domluvě s kandidátkou termín a místo jejího zasvěcení. Před zasvěcením kandidátka vykoná alespoň pětidenní exercicie.

Čl. 38. K přijetí zasvěcení se vyžaduje:

- 1°. Věk alespoň třiceti dovršených roků.
- 2°. Platné vykonání kandidatury.
- 3°. Rozhodnutí bez násilí, vážného strachu nebo podvodu.
- 4°. Svobodné připuštění diecézním biskupem podle norem práva.

Čl. 39. Slavnostní obřad zasvěcení se koná v katedrále diecéze nebo v jiném kostele či kapli, je-li to z nějakého důvodu vhodnější.

Čl. 40. Zasvěcení koná diecézní biskup podle liturgického obřadu schváleného Kongregací pro bohoslužbu a svátosti. V případě nutnosti může biskup konáním obřadu pověřit jiného biskupa či kněze.

Art. 35. Sulla base di tutti i documenti presentati e del discorso personale con la candidata, il vescovo le comunica la sua decisione per iscritto. La notizia dell'ammissione oppure del rifiuto dell'aspirante, il vescovo la invia entro 30 giorni dal giorno del discorso personale.

Art. 36. Il vescovo invita il parroco della rispettiva parrocchia oppure di più parrocchie di eseguire gli avvisi della consacrazione durante le celebrazioni liturgiche pubbliche prima della data di questa consacrazione. Solo per gravi ragioni il vescovo può dispensare da questi avvisi pubblici.

Art. 37. Se non arriva nessuna testimonianza contraria alla consacrazione, il vescovo, dopo la consulta con l'aspirante, stabilisce la data e il luogo della sua consacrazione. Prima della consacrazione l'aspirante partecipa agli esercizi spirituali di almeno cinque giorni.

Art. 38. I requisiti per l'ammissione alla consacrazione:

- 1°. L'età di almeno trent'anni compiuti.
- 2°. Il compimento valido di candidatura.
- 3°. La decisione senza influsso di violenza, di grave paura oppure di frode.
- 4°. L'ammissione libera da parte del vescovo diocesano in conformità alle norme di diritto.

Art. 39. Il rito solenne di consacrazione si celebra nella cattedrale diocesana oppure – se per qualche ragione risulta più opportuno – in un'altra chiesa o cappella.

Art. 40. Il vescovo diocesano celebra la consacrazione conforme al rito liturgico approvato dalla Congregazione per il culto divino e i sacramenti. In caso di necessità il vescovo può incaricare un altro vescovo o un sacerdote di celebrare la consacrazione.

Čl. 41. Zasněčená panna obdrží listinu potvrzující její zasněčení a je zapsána do registru zasněčených panen diecéze. Oznámení je zasláno rovněž do křestní matriky farnosti, kde byla pokřtěna.

Čl. 42. V případě, že se zasněčená panna odstěhuje do jiné diecéze, je povinna o tom informovat diecézního biskupa jak v diecézi, kterou opouští, tak v diecézi, do které změnou místa bydliště přichází.

Čl. 43. Panenským zasněčením nevzniká nárok na obživu a zaměstnání v církvi.

PROPUŠTĚNÍ ZE STAVU PANEN

Čl. 44. Z váženého důvodu může zasněčená panna požádat diecézního biskupa o dispenzi od povinností vyplývajících ze zasněčení (kán. 691 § 2 CIC, 2. věta per analog.). Činí tak písemně s uvedením důvodu.

Čl. 45. Při závažném provinění proti víře církve nebo proti církvi vyžadovanému způsobu života zasněčené panny může rovněž biskup propustit zasněčenou osobu ze stavu panen, při analogickém použití kánonu 729 CIC.

Čl. 46. O dispenzi od zasněčení nebo o vyloučení ze stavu panen je vyhotovena listina uložená v archivu biskupství. Tato informace je biskupstvím zaslána k zaznamenání v matrice farního úřadu, kde byla zasněčená panna pokřtěna.

Art. 41. La vergine consacrata riceve un certificato che conferma la sua consacrazione ed è iscritta nel registro diocesano delle vergini consacrate. Si invia il messaggio anche nella parrocchia del suo battesimo, perché questo fatto sia segnalato nel libro dei battezzati.

Art. 42. Nel caso che la vergine consacrata si trasferisca in un'altra diocesi, deve informarne sia il vescovo della diocesi che abbandona, sia il vescovo della diocesi in cui si trasferisce.

Art. 43. La consacrazione in verginità non crea nessun diritto di sostentamento da parte della Chiesa, né il diritto all'impiego nella Chiesa.

Dimissione dallo stato di vergine

Art. 44. Per grave ragione la vergine consacrata può chiedere al vescovo diocesano di essere dispensata dai doveri derivanti dalla consacrazione (il can. 691 § 2 CIC, 2° proposizione per analogia). Questa richiesta lei la presenta per scritto, indicando anche il motivo.

Art. 45. Se una vergine consacrata compie un grave delitto contro la fede oppure contro il modo di vita richiesto dall'*ordo virginum*, il vescovo può dimetterla dallo stato di vergini consacrate, adoperando il canone 729 del CIC in modo analogico.

Art. 46. Il documento della dispensa dalla consacrazione oppure dell'esclusione dallo stato delle vergini si conserva nell'archivio del vescovato. Quest'informazione è inviata dal vescovato anche all'ufficio parrocchiale, dove la vergine consacrata fu battezzata, perché questo fatto sia segnalato nel libro dei battezzati.

TRVALÁ FORMACE

Čl. 47. Zasvěcená panna i po svém zasvěcení pokračuje ve formaci, která napomáhá duchovnímu i společenskému rozvoji její osoby a přispívá k účinnějšímu působení zasvěcené panny ve světě.

Čl. 48. Součástí této formace jsou:

§ 1. Pravidelná setkání s diecézním biskupem, biskupským delegátem a spirituálem.

§ 2. Duchovní cvičení vykonaná nejméně jedenkrát za rok.

§ 3. Jiná setkání zaměřená na duchovní, naukové, profesionální a lidské znalosti.

Tyto směrnice byly schváleny 54. plenárním zasedáním České biskupské konference (ČBK 54 – IX) dne 27. dubna 2004 na dobu neurčitou a nabývají platnosti dnem schválení.

PŘÍLOHA

Vzor žádosti o přijetí do ordo virginum

Adresát (diecézní biskup)

Já, (jméno),
narozená dne
v (místo),
toužím zahájit přípravu k přijetí
panenského zasvěcení pro ženy žijící ve
světě podle kán. 604 CIC
a žádám o přijetí k tomuto zasvěcení.

Jsem srozuměna s tím,
že tomuto slavnostnímu úkonu
předchází proces přípravy a chci
v tomto procesu aktivně spolupracovat.

FORMAZIONE CONTINUA

Art. 47. Anche dopo la sua consacrazione la vergine consacrata prosegue la sua formazione per lo sviluppo spirituale e sociale della sua personalità e per contribuire più efficacemente al suo compito di vivere come vergine consacrata nel mondo.

Art. 48. Parte integrante di questa formazione consiste in:

§ 1. Incontri regolari con il vescovo diocesano, con il delegato vescovile e con il direttore spirituale.

§ 2. Esercizi spirituali almeno una volta all'anno.

§ 3. Altri incontri per l'acquisizione di nozioni spirituali, dottrinali, professionali e umane.

Queste norme sono state approvate durante la 54^a sessione plenaria della Conferenza episcopale ceca (ČBK 54-IX) il 27 aprile 2004 a un tempo indeterminato, entrando in vigore lo stesso giorno d'approvazione.

ALLEGATO

Modulo della richiesta d'ammissione all'*ordo virginum*

Destinatario (vescovo diocesano)

Io, ... (nome), nata il giorno ... a ...
(luogo) desidero di cominciare la
preparazione per l'ammissione alla
consacrazione verginale per le donne
che vivono nel mondo secondo il can.
604 del CIC e chiedo di essere
ammessa a questa consacrazione.

Sono d'accordo del fatto che il processo
di preparazione precederà questo atto
solenne e voglio collaborare durante
questo processo in modo attivo.

Datum Podpis
...

Data ... Firma ...

K ŽÁDOSTI JE TŘEBA DÁLE DOLOŽIT:

E' necessario aggiungere alla domanda:

1. Základní údaje

- Jméno a příjmení, titul
- Bydliště – celá adresa (včetně PSČ), telefon
- Farnost, diecéze
- Státní příslušnost
- Národnost
- Datum a místo narození
- Datum a místo křtu
- Datum a místo biřmování
- Vzdělání
- Zaměstnání, funkce.
- Uvedení jména, příjmení a kontaktu na tři osoby, které mohou o žadatelce vydat svědectví, která tímto dává souhlas k tomu, aby odpovídaly na dotazy týkající se její osoby. Zde se neuvádí jako svědek zpovědník.

1. Dati personali:

- nome e cognome, titolo
- domicilio – indirizzo completo (incluso anche CAP), telefono
- parrocchia, diocesi
- cittadinanza
- nazionalità
- data e luogo di nascita
- data e luogo di battesimo
- data e luogo di cresima
- cultura o erudizione
- impiego, funzione
- indicazione dei nomi, cognomi e indirizzi di tre persone che possono rendere testimonianza dell'aspirante; l'aspirante acconsente che queste persone rispondano le domande riguardanti la sua persona. Tra queste persone non può essere indicato il suo confessore.

2. Přílohy

- Rodný list
- Potvrzení o křtu (ne starší než tři měsíce)
- Potvrzení o biřmování (není-li součástí potvrzení o křtu)
- Životopis žadatelky s uvedením těchto skutečností:
 - důvody, proč žadatelka usiluje o zasvěcení panen žijících ve světě;
 - předchozí členství či dlouhodobější pobyt v řeholním institutu nebo jiném společenství apoštolského či zasvěceného života (byla-li podána žádost o přijetí mezi zasvěcené panny i v jiné diecézi, je třeba tuto okolnost

2. Allegati:

- certificato di nascita
- certificato di battesimo (rilasciato non più di tre mesi fa)
- certificato di cresima (se non è integrato con il certificato di battesimo)
- biografia dell'aspirante con indicazioni di questi fatti:
 - le ragioni per cui l'aspirante vuole diventare una vergine consacrata che vive nel mondo
 - l'appartenenza nel passato, oppure il soggiorno di una considerevole durata in un istituto religioso o in un'altra comunità di vita apostolica o consacrata (se fu presentata una richiesta di ammissione tra le vergini consacrate in

zmínit s uvedením data uskutečnění a okolností s tím souvisejících);

- předchozí zaměstnání (placená i dobrovolná) s časovým údajem (aspoň přibližným), finanční zabezpečení.

- Lékařské vysvědčení o zdravotním stavu

- Doporučení duchovního správce farnosti

- Doporučení duchovního vůdce, který potvrdí písemně diecéznímu biskupovi, že žadatelce se dostává pravidelného a vhodného duchovního vedení.

- Doklad o ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání (výuční list, maturitní vysvědčení nebo vysokoškolský diplom).

un'altra diocesi, è necessario menzionare questa circostanza indicandone la data di attuazione e le relative circostanze)

- occupazione nel passato (sia a pagamento, sia volontaria) con l'indicazione di tempo (almeno approssimativo), assicurazione finanziaria.

- attestato del medico di stato di salute

- raccomandazione da parte dell'amministratore parrocchiale

- raccomandazione da parte del direttore spirituale, che confermerà per scritto al vescovo diocesano che l'aspirante partecipa alla direzione spirituale regolare e conveniente

- documento sulla licenza rispetto al più alto grado raggiunto di cultura (attestato di tirocinio, certificato di maturità o diploma universitario).